

vi stadig gjøre inde i Finantsudvalget, at de Bygninger, Staten opfører, betales endog saa usforholdsmæssig dyrt. Det er soleklart, at, naar Staten bygger, maa den helst og saa bygge solidt og ordentlig, og Ingen kan have Noget imod, at det Ordsprog ikke kommer til at sandes, at hvem der sparer paa Stillingen, lader Daleren gaa; thi det kan ikke hjælpe. Men paa den anden Side er det paafaldende at se, at, naar Staten skal bygge, bygges der ikke alene dobbelt saa dyrt, men undertiden flere Gange saa dyrt, som en Privatmand vilde bygge. Ja, den høitærede Marineminister ryster paa Hovedet, men det er undertiden Tilfældet, at det koster det Dobbelte af, hvad det ellers koster, naar Bygninger opføres af lignende Art andre Steder. Dagsaa i det Stykke er jeg enig med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgtreds, at der kan være Grund til at omtale det. — Men det, der, som sagt, har givet mig Anledning til at bede om Ordet, er Vædringsforslaget under Nr. 189, der omhandler 16 nye Arrester til at udstaa Bøiestrafen i ude paa Kastellet. De Herrer kjende jo forøvrigt min Stilling overfor Bøien. Jeg har ikke særlig sværmet for den, dengang den blev indført i Straffeloven, men da vi nu engang have faaet Bøiestrafen indført, er der en vis Humanitet, der skinner igjennem dette Forslag fra Krigsministerens Side, og den vil jeg gjerne være med til at anerkjende. Der er nemlig en Skrivelse i Betænkningen over Finantsloven, der nærmere motiverer, hvorfor dette Vædringsforslag er stillet. Den findes i Rigsdagstidenden Tillæg B. Sp. 581—82, og det anføres der, at en af Grundene til, at disse Arrester bør bygges, er den, at der ellers vil hengaa længere Tid mellem Dommen og det, at den erekveres, og det er uheldigt. Det, tror jeg, er fuldstændig rigtigt, at naar en Soldat er dømt og saa ikke kan komme til at lide sin Straf, er det baade uheldigt for Disciplinen, og det er heller ikke behageligt at skulle gaa og vente paa sin Dom. Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor dette Forslag er fremkommet, og det er den, at Vedkommende skulle affone Straffen i et indelukkert Rum, for at de ikke skulle udsættes for Alle og Enhvers Øine. Jeg forstaaer saa godt den Tankegang. Jeg har ved vedkommende Inspektørs Velvillie haft Leilighed til at se Forholdene ved Horsens Tugthus og ved Bridsløjelille Straffeanstalt, og der gaar man saa vidt i Humanitet overfor Tyve og Mordere og andre pønie Folk, der findes der, at man ikke engang, naar man kommer i Besøg der, kan faae Lov til at se gjennem det lille Hul,

og som er lukket med en Klap; der svares saa En, at den vedkommende Dømt ikke skal have det Tillæg i Straffen at være udsat for Alle og Enhvers Blitte til hvilkensomhelst Tid. Vil man have en Celle at se, kan det ikke lade sig gjøre, for vedkommende fange er fjernet og bragt over i en anden Celle. Jeg tror, at det samme humane Princip, som gaar igjennem ved disse Anstalter, nemlig at skaane vedkommende Tyve og Mordere og den Slags Folk for at blive begloede af Hvemsomhelst, kunde man ogsaa vente anvendt overfor vore Soldater. I og for sig er det meget glædeligt, at Udvalget har bevilget dette Beløb af 29,500 Kr. til Bygning af Arrester til Afsoning af Bøiestrafen, som vi Allesammen her i Thinget kjende saa godt. (Munterhed.) — Ja vi kjende ialtsald allesammen Forhandlingerne derom. — Medens jeg, som sagt, er bleven glad derved, er jeg bleven sørgelig overrasket ved at læse den officielle Tidende, „Berlingske Tidende“ for iafte, hvori der staar Noget, som staar i absolut Modsatning til den Humanitet, der skinner igjennem Vædringsforslaget Nr. 189. Med den høitærede Formands Tilladelse maa det maaste være mig tilladt at oplæse det Par Sinier, der sigtes til. Der staar i „Berlingske Tidende“, at det er bestemt: „at der fra den 1ste April 1883 for de Menige, der i Genhold til Straffelov for Krigsmagten af 7de Mai 1881, § 32 ved Krigsretsdøm blive dømt til, som Tillægsstraf, at de skulle fjernes fra deres Afdeling, fastsættes følgende Uniform, saa længe denne Tillægsstraf varer: Vaabenfrakke af graameleret Klæde med sort Omklapning paa Kraven og med hvide Knapper, lyseblaa Venklæder, do. Hue af ungarisk Form med Rofarde og Hagerem med hvide Knapper, men uden Snore, som eneste Hovedbedækning“ — de faa altsaa ingen Chaot som andre Soldater — „og Kappe, som for Fodfolket reglementeret“. Nu kan jeg ikke se Andet, end at disse Folk rent og bart komme til at se ud som Slaver; naar de komme i den graamelerede Frakke med sort Krave osv., vil Enhver i en halv Fjerdingvejs Afstand kunne se et saadant sølle Syn paa Gaden. De komme til noget nær at ligne vore Tugthusandibater, thi det er ogsaa graameleret Klæde, disse gaa i. Det forekommer mig, at dette staar i en skjærende Modsatning til den Humanitet, der antagelig gaar igjennem Vædringsforslag Nr. 189. Smidlertid blev jeg endnu mere overrasket ved at se Henvisningen til den militære Straffelovs § 32. Jeg var i sin Tid ingen Ven af, at vi fik denne Straffelov, men det forekommer mig, at, naar man har den, skal